

קינת הדסה

בס"ד ,

הקינה אשר על הדסה אלתר מנוחתה עדן.
 איך נפלה חלל במאבק עיקש - כולנו נקונן.
 כלביאה לצד אריה הקימה משפחה לתפארת -
 צאצאים וצאצאי צאצאים לראשה - עטרת.
 אשדות יעקב ותושבי העמק, בכו על מי שאיננו.
 למי שעזבה בטרם עת, והשאירה חלל מי ישורנו!
 שרשיה בבית של אודים מוצלים מאש השואה,
 שרוב משפחתם עלתה בלהבות והקימו חדשה.
 לפני עשרות שנים נחתה אצל האלתרים באשדות,
 הלכה שבי אחר יונתן נ"י ובעקבותיו יצאה לרעות.
 הטיבה עשות בחברה החדשה לה – בקיבוץ.
 השתלבה במרחב, ברוח איתנה ולב חרוץ.
 אם זה במפעל אם בתרבות, ככל אשר נדרשה.
 הפכה לבת משק חרוצה, נאמנה ונחושה.
 מהלך חייה נקטע באיבו בטרם סיימה לעשות
 סיפור חייה כמו נפסק באמצע כתיבת השורות.
 יונתן הילדים וכל המשפחה עמדו לידה איתנים.
 לחזק לעודד או ללטף אם בלילות ואם בימים
 ספינתה היטלטלה כקליפת אגוז במים סוערים,
 של טיפולים לא קלים, בתוך ים של כאב ויסורים.
 תקווה ויאוש הלמו במפרשיה והיא בעוז וגבורה,
 שרדה מיני מצבים רפואיים קשים ולא ידעה
 מורא.
 גם אותנו המשפחה העירונית, ידעה לכולנו לדאוג

חוס ידה, המעודדת והמנחמת מרחוק לא נמוג.
 אם זה באבל על עדי ז"ל או בעת חוליי שלי,
 כשהמרחק הפיזי לא עצר בפניה והיה שולי.
 הדסה! השארת בליבנו פצע עצוב, מדמם וכואב,
 איבדנו אחות גיסה דודה, שכולה לב אוהב.
 נתנחם בזה, שהשארת לנו - משפחה .

בעל, ילדים, כלות, חתנים, נכדים, זיכרונות -
 כצוואה.

צוואה שכתבת באהבה בשמחה וגם בכאב,
 מכל נימי גופך הסובל ומעל הכל מליבך האוהב.
 בעולם של מעלה יקבלו פניך שרשרת מלאכים,
 האלתרים הפרברים שגם להם נקטעו באחת
 החיים.

למדי זכות עלינו, שנותרנו מאחור כיתומים.
 יהיו כנפיך הצחורות במרום, על כולנו - סוככים .
 יונתן, ילדיך, כלותיך, חתניך, נכדיך, משפחה
 וחברים .

תהיי נשמתך צרורה בלב כל ולכל החיים .

האח – חנינא פרבר